

Vykonávanie dôkazov - Cyprus

OBSAH

- 1 Dôkazné bremeno
 - 1.1 Aké sú pravidlá týkajúce sa dôkazného bremena?
 - 1.2 Existujú pravidlá, ktoré vylučujú určité skutočnosti z dôkazného bremena? V ktorých prípadoch? Je možné predložiť dôkazy s cieľom dokázať, že konkrétne právne domnienky sú neplatné?
 - 1.3 Do akej miery musí byť súd presvedčený o určitej skutočnosti, aby na jej základe rozhodol?
- 2 Získavanie dôkazov
 - 2.1 Vyžaduje si získavanie dôkazov vždy podanie strany alebo môže sudca v určitých prípadoch získať dôkazy aj z vlastnej iniciatívy?
 - 2.2 Aké kroky budú nasledovať v prípade, ak súd schváli žiadosť strany týkajúcu sa získania dôkazov?
 - 2.3 V ktorých prípadoch môže súd zamietnuť žiadosť strany o získanie dôkazov?
 - 2.4 Aké rôzne dôkazné prostriedky existujú?
 - 2.5 Aké sú spôsoby získania dôkazov od svedkov a líšia sa tieto spôsoby od spôsobov, ktoré sa využívajú na získanie dôkazov od svedkov – znalcov? Aké sú pravidlá týkajúce sa predkladania písomných dôkazov a znaleckých správ / posudkov?
 - 2.6 Majú niektoré dôkazné prostriedky väčšiu dôkaznú silu ako ostatné?
 - 2.7 Sú niektoré spôsoby dokazovania v záujme preukázania určitých skutočností povinné?
 - 2.8 Sú svedkovia podľa zákona povinní svedčiť?
 - 2.9 V akých prípadoch môžu odmietnuť vypovedať?
 - 2.10 Možno osobu, ktorá odmieta svedčiť, sankcionovať alebo prinútiť vypovedať?
 - 2.11 Existujú osoby, od ktorých nemožno získať svedeckú výpoveď?
 - 2.12 Aká je úloha sudcu a strán pri vypočúvaní svedka? Za akých podmienok môže byť svedok vypočutý prostredníctvom videokonferencie alebo iných technických prostriedkov?
- 3 Hodnotenie dôkazov
 - 3.1 Podlieha súd obmedzeniam pri vydaní rozsudku v prípade, ak účastník nezískal dôkazy zákonným spôsobom?
 - 3.2 Bude sa moja vlastná výpoveď považovať za dôkaz v prípade, ak som účastníkom konania?

1 Dôkazné bremeno

1.1 Aké sú pravidlá týkajúce sa dôkazného bremena?

Vo všeobecnosti dôkazné bremeno v občianskoprávných konaniach nesie účastník konania, ktorý sa domáha nápravy, teda navrhovateľ, prípadne žalobca.

Vo výnimočných prípadoch sa bremeno môže preniesť na odporcu alebo žalovaného. Typickým príkladom je žaloba podaná v súvislosti s nedbanlivosťou, ak sa preukáže, že navrhovateľ nevie alebo nemá možnosť zistiť, ako k nehode došlo, škoda bola spôsobená predmetom, nad ktorým mal výhradnú kontrolu odporca, a škoda vznikla v dôsledku nedostatočnej starostlivosti odporcu, nie v dôsledku poskytnutia starostlivosti. V takom prípade sa uplatňuje zásada *res ipsa loquitur* (vec hovorí sama za seba) a dôkazné bremeno sa prenáša na odporcu.

Vo všeobecnosti musí navrhovateľ alebo žalobca preukázať všetky skutočnosti potrebné na podporu/podloženie svojho nároku predložením príslušných svedeckých dôkazov.

Od súdu sa očakáva, že posúdi dôkazy a vydá rozsudok na základe záverov, ktoré vyvodí zo skutkovej podstaty danej veci. Ak nastane situácia, že súd nedokáže dospieť k záverom o určitej skutočnosti v danej veci, ktorá je dôležitá z hľadiska stanovenia nároku, nárok založený na tejto skutočnosti, ktorý si uplatňuje daný účastník konania, sa zamietne.

1.2 Existujú pravidlá, ktoré vylučujú určité skutočnosti z dôkazného bremena? V ktorých prípadoch? Je možné predložiť dôkazy s cieľom dokázať, že konkrétne právne domnienky sú neplatné?

Existujú určité skutočnosti, ktoré nie je potrebné preukázať dôkazmi. Patria medzi ne určité skutočnosti, ktoré sú nespochybniteľné a jasné a o ktorých súd môže mať „súdne poznatky“. Môžu to byť napríklad skutočnosti týkajúce sa merných jednotiek, menových záležitostí, ročného kalendára a časového rozdielu medzi krajinami. Ďalšími príkladmi sú skutočnosti, ktoré sú všeobecne známe a vychádzajú zo skúsenosti ľudí, napríklad nárast počtu dopravných nehôd, problémy, ktorým čelia vdovy s maloletými deťmi, atď. Podobne aj historické, vedecké a geografické skutočnosti sú všeobecne známe a nie je potrebné ich preukázať dôkazmi.

V niektorých prípadoch navyše existujú domnienky. Domnienka je záver, ktorý sa môže alebo musí vyvodiť, ak sa preukáže určité skutočnosti. Tieto domnienky môžu byť vyvrátené alebo nevyvrátené.

Nevyvrátené domnienky sú tie, ktoré sú stanovené podľa zákona a nie je možné ich vyvrátiť dôkazmi o opaku. Nevyvrátené domnienky sú zriedkavé. Príklad obsahuje článok 14 trestného poriadku, v ktorom sa stanovuje, že dieťa mladšie ako 14 rokov nenesie trestnoprávnu zodpovednosť za svoje konanie alebo opomenutie konania. Vyvrátené domnienky sú oveľa častejšie. Možno ich vyvrátiť dôkazmi o opaku. Dieťa narodené v manželstve uzavretom pred matričným úradom sa napríklad považuje za dieťa manžela, pokiaľ sa nepreukáže opak.

1.3 Do akej miery musí byť súd presvedčený o určitej skutočnosti, aby na jej základe rozhodol?

Štandardom dokazovania v občianskoprávných veciach je „rovnováha pravdepodobností“. Inými slovami, súd stanoví, že skutočnosť je preukázaná, ak ho dôkazy presvedčia o tom, že je pravdepodobnejšie, že skutočnosť sa stala, ako že sa nestala.

2 Získavanie dôkazov

2.1 Vyžaduje si získavanie dôkazov vždy podanie strany alebo môže sudca v určitých prípadoch získať dôkazy aj z vlastnej iniciatívy?

V občianskoprávných konaniach sa účastníci konania rozhodnú, aké svedecké dôkazy predložia na súde. Každý účastník konania predvolá svedkov, ktorých považuje za užitočných pre svoj nárok. Súd nemá právomoc predvolať svedkov z vlastného podnetu bez súhlasu účastníkov konania.

2.2 Aké kroky budú nasledovať v prípade, ak súd schváli žiadosť strany týkajúcu sa získania dôkazov?

Postup je jednoduchý. Účastník konania, ktorý chce predvolať svedka, požiada súd o vydanie predvolania. Súd následne vydá predvolanie, ktoré sa doručí svedkovi. Každá osoba, ktorej sa také predvolanie doručí, má právny záväzok dostaviť sa na súd v dátume a čase uvedených v predvolaní.

2.3 V ktorých prípadoch môže súd zamietnuť žiadosť strany o získanie dôkazov?

Súd vo väčšine prípadov vydá predvolanie na návrh účastníka konania. V zriedkavých a výnimočných prípadoch môže súd zamietnuť návrh na predvolanie, ak sa preukáže, že návrh je neopodstatnený alebo predstavuje zneužitie súdneho konania.

2.4 Aké rôzne dôkazné prostriedky existujú?

Existujú dva druhy dôkazov: ústna svedecká výpoveď podaná pred súdom a písomný alebo listinný dôkaz poskytnutý predložením príslušných dokumentov súdu.

2.5 Aké sú spôsoby získania dôkazov od svedkov a líšia sa tieto spôsoby od spôsobov, ktoré sa využívajú na získanie dôkazov od svedkov – znalcov? Aké sú pravidlá týkajúce sa predkladania písomných dôkazov a znaleckých správ / posudkov?

Nie sú stanovené pravidlá upravujúce získavanie dôkazov od znalcov. Účastník konania, ktorý predkladá dôkazy, sa musí rozhodnúť, či znalec bude vypovedať osobne, alebo predloží dôkazy v písomnej forme.

2.6 Majú niektoré dôkazné prostriedky väčšiu dôkaznú silu ako ostatné?

Neexistuje všeobecné pravidlo, ktoré by stanovovalo, že určitý druh svedka je lepší, spoľahlivejší alebo presvedčivejší ako iné druhy dôkazov. Súd v každej veci posúdi všetky dôkazy predložené počas konania s ohľadom na osobitné okolnosti veci.

2.7 Sú niektoré spôsoby dokazovania v záujme preukázania určitých skutočností povinné?

Nie, také pravidlá neexistujú.

2.8 Sú svedkovia podľa zákona povinní svedčiť?

Ak osoba dostane predvolanie, aby sa dostavila na súd a vypovedala, podľa zákona je povinná urobiť to. Ak to neurobí alebo odmietne urobiť, ide o pohrdanie súdom, ktoré sa primerane trestá.

2.9 V akých prípadoch môžu odmietnuť vypovedať?

Svedok nesmie odmietnuť poskytnúť dôkaz. Svedok však vo výnimočných prípadoch môže odmietnuť odpovedať na určité otázky alebo poskytnúť určité dokumenty na základe určitého práva, napríklad služobného tajomstva.

2.10 Možno osobu, ktorá odmieta svedčiť, sankcionovať alebo prinútiť vypovedať?

Pozrite si odpoveď v pododseku a).

2.11 Existujú osoby, od ktorých nemožno získať svedeckú výpoveď?

Všetky osoby sú spôsobilé poskytovať dôkazy vo všetkých súdnych konaniach, pokiaľ súd nerozhodne, že osoba nie je v dôsledku mladého veku, mentálneho postihnutia alebo inej podobnej príčiny spôsobilá pochopiť svoju povinnosť povedať pravdu, porozumieť kladeným otázkam alebo dať racionálne odpovede na tieto otázky (podľa článku 13 zákona o dôkazoch).

2.12 Aká je úloha sudcu a strán pri vypočúvaní svedka? Za akých podmienok môže byť svedok vypočutý prostredníctvom videokonferencie alebo iných technických prostriedkov?

Svedka vypočúva účastník konania, ktorý ho predvolal, počas hlavného výsluchu. Po ukončení hlavného výsluchu sa svedok podrobí krížovému výsluchu druhého účastníka konania. Na záver môže klásť otázky aj súd, ak usúdi, že je potrebné objasniť určité otázky.

Svedok môže poskytnúť dôkazy prostredníctvom telekonferencie alebo iných technických prostriedkov, ak jeho fyzická prítomnosť pred súdom nie je možná, za predpokladu, že súd je schopný poskytnúť tieto technické prostriedky. Konkrétne podmienky budú závisieť od osobitných okolností danej veci.

3 Hodnotenie dôkazov

3.1 Podlieha súd obmedzeniam pri vydaní rozsudku v prípade, ak účastník nezískal dôkazy zákonným spôsobom?

Všetky dôkazy, ktoré sa získali nezákonne v rozpore s ústavou chránenými právami, budú vylúčené zo všetkých súdnych konaní a súd ich nesmie brať do úvahy. Typickým príkladom je nezákonný záznam osobného rozhovoru.

3.2 Bude sa moja vlastná výpoveď považovať za dôkaz v prípade, ak som účastníkom konania?

Vyhlásenie osoby, ktorá je účastníkom konania, sa počíta ako dôkaz. Skutočnosť, že toto vyhlásenie pochádza od osoby, ktorá má priamy záujem na výsledku konania, je len jednou z mnohých skutočností, ktoré súd zohľadní pri posudzovaní alebo hodnotení celkových dôkazov.

Obsah pôvodných vnútroštátnych jazykových verzií na tejto webovej lokalite spravujú príslušné kontaktné body EJS. Preklady týchto textov zabezpečila Európska komisia. V prekladoch preto ešte môžu chýbať možné úpravy pôvodných textov, ktoré neskôr vykoná príslušný štátny orgán členského štátu. Európska justičná sieť pre občianske a obchodné veci ani Európska komisia nenesú žiadnu zodpovednosť ani inak neručia za informácie alebo údaje, ktoré tento dokument obsahuje alebo na ktoré odkazuje. Právne normy v oblasti autorských práv členského štátu zodpovedných za túto stránku nájdete v právnom oznámení.

Členské štáty zodpovedné za spravovanie stránok s národným obsahom práve aktualizujú časť obsahu na tomto webovom sídle vzhľadom na vystúpenie Spojeného kráľovstva z Európskej únie. Ak sa na stránkach nachádza obsah, v ktorom sa táto skutočnosť ešte nezohľadnila, nejde o zámer a čoskoro dôjde k náprave.